

Պարույր Սևակ

Պարտքի տոկոսները

Առավոտն է հասունանում՝ մտքի նման.
Պիտի պոռթկա նա շատ շուտով
Եվ սրտաքամ իր իսկ հյութով
Կրկին ներկի
Երկին-երկիր:
Օրն է գալիս
Պարտատիրոջ վստահությամբ,
Իբրև անգութ մի վաշխառու:
Պարտ են իրոք՝
Միրո՛ղիմաց,
Ու պարտավոր են վճարել մի կարոտով,
Որի շահն է իրեն ծածկում...
Ու են
Հոգնած ուրախությամբ
Հեռվից հեռու ժպտում են քեզ
Միրո՛ղ, ներո՛ղ ու համբերո՛ղ մի ժպիտով...
Հանկարծակի-միանգամից
Արբունքի է հասնում քամին,
Եվ ձները
Նրա տաք-տաք ակնարկներից ամաչելով՝
Տեղն ու տեղը հավվում են լուռ:

Վտիտ վտակն աչքիս առաջ
Նույնքան արագ
Հասունանում-դառնում է կին
Ու փովելով փարթամ մեջքին՝
Սարսուռ է...
Միայն ես եմ, ես եմ մնում նո՛ւյնը կրկին՝
Նո՛ւյն մշտական պարտապանը
Իմ գերհասուն սիրո դիմաց,
Եվ պարտավոր եմ վճարել մի կարոտով,
Որի շահն է իրեն ծածկում:
Իսկ քո սե՛րը...
Ե՞րբ պիտի նա հասունանա:
Թե՛ չէ, գիտե՞ս,
Եթե անվերջ այսպես գնա՝
Ես երբևէ պարտք չե՛մ փակի.
Պարտքը, գիտե՞ս, նա՛, դռան պես,
Իր կողպեքով ինձ կփակի...

23.III.1964թ.

Դիլիջան